

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, zou het antwoord dan anders luiden indien bij de bepaling van de omvang van de overdrachthoeveelheid en van de overtollige voorraad eveneens rekening kan worden gehouden met een toename van het productie-, verwerkings- of verkoopvolume van de marktdeelnemer, de tijd voor het rijpen van het landbouwproduct, de tijd voor de vorming van de voorraden alsmede andere, van de marktdeelnemer onafhankelijke omstandigheden?

- 2.2 Is het verenigbaar met het doel van verordening (EG) nr. 1972/2003 van de Commissie dat de belasting op overtollige voorraad ook wordt geheven wanneer bij de marktdeelnemer op 1 mei 2004 een overtollige voorraad wordt vastgesteld, maar hij kan aantonen geen daadwerkelijk voordeel in de vorm van een prijsverschil te hebben behaald uit het op de markt brengen van de overtollige voorraad na 1 mei 2004?

⁽¹⁾ PB L 139, blz. 55.

⁽²⁾ PB L 256, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1972/2003 van de Commissie van 10 november 2003 betreffende de overgangmaatregelen die voor het handelsverkeer van landbouwproducten moeten worden vastgesteld wegens de toetreding van Tsjecho, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (PB L 293, blz. 3).

Beroep ingesteld op 8 april 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Finland

(Zaak C-144/08)

(2008/C 171/24)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: I. Koskinen en D. Triantafyllou)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

- vast te stellen dat de Republiek Finland niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 7, lid 1, van richtlijn 83/182/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, doordat zij met betrekking tot eventuele belastingvrijstellingen in het kader van de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen een onvolledige definitie van de gewone verblijfplaats heeft gebruikt;
- de Republiek Finland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ten behoeve van een eventuele belastingvrijstelling stelt artikel 7, lid 1, van richtlijn 83/182/EEG een regeling betreffende de gewone verblijfplaats vast, op basis waarvan de lidstaat waarvan de regeling inzake de tijdelijke invoer op het vervoermiddel van toepassing is, evenals de lidstaat die tot het heffen van belastingen op het betreffende vervoermiddel gerechtigd is, worden bepaald. Artikel 7, lid 1, van richtlijn 83/182/EEG stelt enkele uitzonderingen vast op de regel dat de gewone verblijfplaats de plaats is waar iemand gedurende ten minste 185 dagen per jaar woont. Overeenkomstig artikel 7, lid 1, tweede alinea, wordt met name de gewone verblijfplaats van iemand die zijn beroepsmatige bindingen op een andere plaats heeft dan zijn persoonlijke bindingen en daardoor afwisselend verblijft op verschillende plaatsen gelegen in twee of meer lidstaten, geacht zich op dezelfde plaats te bevinden als zijn persoonlijke bindingen, op voorwaarde dat hij daar op geregelde tijden terugkeert. Er wordt evenwel uitdrukkelijk op gewezen dat dit laatste niet nodig is wanneer de betrokkene in een lidstaat verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur.

De Finse voorschriften vereisen evenwel het regelmatige terugkeren ook in het geval dat de betrokkene in Finland verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur. Derhalve heeft Finland aan artikel 7, lid 1, van richtlijn 83/182/EEG geen juiste uitvoering gegeven.

⁽¹⁾ PB 1983, L 105, blz. 59.

Hogere voorziening ingesteld op 3 april 2008 door Efkon AG tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 22 januari 2008 in zaak T-298/04, Efkon AG tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Efkon AG (vertegenwoordiger: M. Novak, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie, Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de bestreden beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 22 januari 2008 (T-298/04) wegens strijdigheid met het recht te vernietigen en het Gerecht te gelasten, een regelmatige procedure te volgen en te beslissen op basis van de merites van de zaak;